

gererentur, nostra vice corrigeres: sed quia de quibusdam neglectis hactenus capitulis ad nos querela peruenit, rursus ad eorum correptionem fraternitatem tuam specialiter praeuidimus excitandam.] Sed & dicam id muneri eundem Gregorium Ioanni Syracusano dedisse, eique in varijs epistolis praecepere, vt^a perquireret an Catanensis Ecclesiae Diaconi campagis calceati publice incederent: vt^b Lucillum Melitensem Episcopum deponeret, ob commissas scelera, quae ipse Ioannes Gregorio indicauerat: & vt^c cum Romano Siciliae Defensore inquireret, quænam ex Ecclesia sua bona Lucillus asportarat. Quæ singula, Metropolitanorum munia fuisse in procemio diximus. Adde quod is mos primis sæculis inualuerit, vt nonnisi Metropolitanis hæc dignitas Vicarij ordinarij daretur, vt per alios singularum Dioeceseon vicariatus perquirere satis ex se patebit: cum in Gallia Arelatensis, in Hispania Hispalensis, in Anglia Dorouernensis seu Cantuariensis, & in Illyrico Thessalonicensis soli Vicarij ordinarij sanctæ sedis fuerint. Quibusdam tamen alijs per Siciliam siue Episcopis, siue etiam inferioribus Clericis vices suas Diuum Gregoriū commisisse non diffiteor, cum has etiam Petrus Subdiaconus habuerit, sed id per aliquod solummodo tempus, aut pro certis tantum negotijs factum esse ex hoc maxime opinor, quod D. Gregorius acerrimus iurium Metropolitanorum defensor fuerit, vt superius ostendimus.

^a Gregor. epist. 1.8.
indict. 1. lib. 7.
^b Idem epist. 73. in
dict. 1.1.7.
^c Idem epist. 1. in
dict. 3.1.8.

* Iohannem Syracusanum
Siciliæ Primatem vocat ex-
pressè S. Greg. lib. 7. Indict. 2.
Epist. 61. ubi docet aliquos
Episcopos Siciliæ sine Pri-
-matu sui epistolis ad Comi-
-tatum profectos fuisse, quem
et Vicarium suum fuisse ostendit.

XIV.
CALARIS METRO-
POLIS.

^d Pausan. in Phocis.

^e Silius Italicus l. 12.

De Calari Sardiniae Metropoli dicendum restat. Est autem Sardinia Mediterranei maris Insula ditissima frugum & iumentorum, & valde splendida, vt legitur in Notitia antiqua sub Constantio facta. De huius priori nomine hæc scribit Pausanias. [Nomen Sardiniae priscis temporibus quodnam fuerit apud incolas, compertum non habeo: qui illuc è Græcis commercij causa ad nauigarunt, Ichnusam, quod formam habeat insula humani vestigij, appellarunt.] Vnde Silius^e Italicus de illa loquens hæc habet:

*Insula fluctifono circumuallata profundo
Castigatur aquis, compressaque gurgite, terras
Enormeis cohibet nuda sub imagine planta.
Inde Ichnusa prius Graijs memorata colonis.*

^f Isid orig. lib. 14. cap. 6.

^g Strabo lib. 5.

^h Melalib. 2. cap. 7.

ⁱ Theod. hist. Eccl. lib. 2. cap. 15.

^k Greg. mag. lib. 1. indict. 9. ep. 60.

^l Idem lib. 1. epist. 9. indict. 12.

Postea tamen Sardinia dicta est à Sarde, seu Sardo, qui, vt refert^f Isidorus, [Hercule procreatus, cum magna multitudine à Libya profectus Sardiniam occupauit: & ex suo vocabulo insulae nomen dedit.] Vrbes habet plures, vt legitur apud^g Strabonem, quarum praeipuae sunt Caralis & Sulchi.

Caralis autem, quæ Melæ^h Calaris dicitur, non tantum Metropolis ciuilis eius fuit, sed etiam Ecclesiastica. Vnde & illam primariam urbem Sardiniae vocatⁱ Theodoretus in historia Ecclesiastica qua loquens de Lucifero huius sedis Metropolitano, hunc in exilium actum esse dicit cum Paulino Treuerensi & Eusebio Vercellensi, temporibus Constantij Imperatoris, quod hæresi Arianæ fauere nollent. Vnde & Ianuarius, eiusdem sedis Archiepiscopus dicitur à Diuo^k Gregorio, qui ad eum multas scripsit epistolas, eique praecepit, vt bis in anno Concilia prouinciæ suæ de more celebraret, quod proprium fuisse Metropolitanorum nemo nescit. Huius verba^l sunt: [Episcoporum etiam Concilia, sicut tam tuæ mos dicitur fuisse prouinciæ, quam quod sanctorum Canonum autoritate præcipitur,

bis in